

BRANISLAV SIMONOVIĆ,
VELJKO TURANJANIN

SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVIČNOG DELA I PROBLEM NEISTINITOG PRIZNANJA

U V O D

Sporazum o priznanju krivice¹ vuče poreklo iz pravnog sistema Sjedinjenih Američkih Država, u kome postoji više od 200 godina, i gde predstavlja značajan pravni institut i jednu od osnovnih karakteristika i okosnica krivičnopravnog sistema.² Iako mu je do danas upućen određen broj kritika,³ te se velike debate o njemu vode i u, kako se smatra, nelogičnom i nesistematičnom američkom pravnom sistemu,⁴ isti ne pokazuje znake opadanja na skali vrednovanja. Naprotiv, njegova primena iz godine u godinu sve više raste, što se, između ostalog, ogleda i

Dr Branislav Simonović, profesor Pravnog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu.
Veljko Turanjanin, asistent Pravnog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu.

¹ "Sporazum o priznanju krivice se može zamisliti legitimnim samo ukoliko uspešno razdvaja krive od nevinih." C. Gerstein, *Plea Bargaining and the Right to Counsel at Bail Hearings*, Michigan Law Review, vol. 111, 2013, 1531.

² M. Vogel, *The Social Origins of Plea Bargaining: Conflict and the Law in the Process of State Formation, 1830-1860*, Law & Society Review, vol. 33, no. 1, 1999, 162.

³ Budući da zbog obima rada ovde ne možemo navesti sve argumente *pro et contra* sporazuma o priznanju krivice, upućujemo, na primer, na listu argumenata u: N. A. Combs, *Coping the Plea to Genocide*, University of Pennsylvania Law Review, vol. 13, 2002, 4.

⁴ B. Grosman, *Courts and sentencing in 1980's*, Journal of Conflict Studies, vol. 1, no. 2, 1980, 15-21.

